

[глагол] Млтва, єже ѿстнти какоє либо блговоное зеіе.

Сщеникъ: Блгословенъ бгъ нашъ:

Чтецъ: Трифо. И Оче нашъ: И возгласи: Иакъ твоє єсть цртво:

Также речъ Сщеникъ: Гд помолимся.

Ликъ: Гд помолимся.

И чтецъ млтва ил:

Гд еже ведержити, словомъ твоимъ вслъческаѧ нсполнивыи, и возрастнти повелѣвый земли вслѣ плоды во своѣ времена, и да лтн л въ радость и въ животъ человѣкамъ: ты съмъ, в себѣгіи вѣко, и съмъна сїл, из различныи зеіа принесенныи во стыи храмъ сеи, блгослови и ѿстн дхомъ твоимъ стыимъ, и рабъвъ твоихъ сихъ, пріемлющи зеіа сїл из съмънали, ѿ вслѣкія скверны ѿчнсти, и домы ихъ вслѣлагъ блговонія нсполни, во єже быти симъ и всѣмъ вѣрою хранишымъ л, и кадлышимся ими въ соблюдение и нзбайдъ ѿ всѣхъ вражіихъ прилаговъ и во ѿгнаніе вслѣлагъ мечтанія, ѿ дѣиства діавола находлышагъ, дневнагъ и ноциагъ, на блгословеніе же душамъ и тѣлесемъ, вѣрнымъ твоимъ людемъ и скотомъ, домовомъ же и мѣстомъ. Иакъ да вси, пріемлюши сїл зеіа, воспріимътъ сеѣѣ покровъ душѣ и тѣла, и да вѣдеетъ наше мѣстенію врачевствѣ твоемъ блгодати тайнство: да въ коеи либо мѣстѣ возложитса, или на коеи оупотреблѣмо вѣдеетъ, во єже полчины блгословеніе, вслѣ [противной сілѣ ѿтъдъ прогнанії] десница твоѧ да покрыетъ, во славѣ престаргъ, великолѣпагъ и всепокланемагъ имене твоегѡ. Божје подобаетъ вслѣкаѧ слава честъ и поклоненіе, то ѡцемъ и стыимъ дхомъ, иынѣ и приси, и во вѣки вѣковъ, аминь.

И ѿкоплаки сѣю водѹ трижды, изъ ѿбычныи словами ѿкопленія и ѿщенія:

Сщеникъ: Блгословлѧетса зеіа сїл из съмънали, блгодатио стагъ дхъ, ѿкопленіемъ ищеныи воды ил, во иже ѡца т, и ила т, и стагъ дхъ т, аминь. (Трижды)

И ѿпогаз.